

... kde padajú hviezdy

(Druhý tábor Hornosrnianskych skautov)

Kde bolo, tam bolo, za siedmimi horami, za siedmimi dolinami (a diaľničným úsekom), kde žili princezné a draky, kde kúzla mali svoju moc a dobro vždy víťazilo nad zlom, tam sa zrodila na kvetmi obsypanej lúke jed-

storočných tajomstiev skrýval dobovú umývárku i sprchový kútik, v ktorých tiekol priezračný horský (nie zakliaty) prameň. Tento prameň si veľmi rýchlo obľúbili všetci prílesní obyvatelia (i Bobor a Bobrica). Občas sa síce z lesíka ozval nejaký čudný, asi drkotajúci zvuk zúbkov, no to z tejto rozprávky vystrihneme. Rytierske súboje princov veľmi nadchli. Otestovali ich fyzickú kondíciu, zručnosť i fantáziu. Zaslúžili sa i o unikátnu vchodovú bránu, za ktorú im pekne ďakujeme. Princezné medzi časom pre svojich rytierov vyrábali rôzne odmeny ako retiazky, náramky, prstienky, hlinené drobnosti, batikované tričká či maškarné

lásku svojim zverencom hradnou (táborovou) poštou. Ani sa kráľovstvo nenazdalo a cez hradnú bránu začali vstupovať na námestie zapriahnuté kone s lesknúcimi sa kočmi, ktoré postupne našich princov a princezné odvážali do iných, rôznorodých rozprávok.

* Jeho kráľovské veličenstvo a všetci radcovia sa chcú poďakovať všetkým babkám korenárkam, ktoré akýmkoľvek spôsobom pomohli príjemne dochutiť našu rozprávku (tábor).

* Týmto svojším popisom udalostí zo skautského letného tábora „Padajúcich hviezd“ roku 2005 v Podskálií, Vám ako čitateľovi chceme poukázať na fakt, že život môže byť aj na základe obyčajných príhod, veľkou veselou rozprávkou.

A čo nemôže na konci každej dobrej rozprávky chýbať?

A žili šťastne.. a znova sa chystajú na neopakovateľné nové zážitky z nasledujúcej rozprávky v lete roku 2006.

Keke

na veľká rozprávková rodina Stosedemnásteho skautského zboru sv. Františka z Asissi, Horné Srnie - Nemšová. Po námáhavom výstupe desiatok zapriahnutých koní (pod kapotou) sa kráľovské rodiny (i poddaní) ocitli na „hradnom námestí“, kde sa hrdo a vo vánku (tety Meluzíny) pnel do nebeských výšin drevený stožiar so štátnym znakom - vlajkou. Navôkol už netrpezlivo očakávali svojich princov a princezné slniečkom prehriate komnaty - stany v lahodných pestrých farbách. Po útulnom zoznámení sa zrazu z nenazdania jednému odvážnemu rytierovi podarilo otvoriť záhadnú trinástu komnatu. Od úžasu sa mu „roztancoval noštek“ a jazyk zahájil neovládateľné pohyby. Pravdaže odvážny rytier mal spravodlivého ducha a tajomstvo trinástej komnaty si nenechal iba pre seba. A tak štyri kráľovské Slovanské rody: Habáni, Bojovníci troch prútov, Zlatokopi a Kupci, veru dvere trinástej komnaty nenechávali príliš dlho zavtorené. Okolité les okrem svojich niekoľko

masky atď. ... Za každú dobre zvládnutú aktivitu sa odovzdávali vzácne korálky od Natálky, ktoré si starostlivo uschovávali. Nad celou veľkou kráľovskou rodinou (cca 70 hláv a ešte

hladnejších brušiek) neustále „poletovali“ v bieleľučkých (a blatom ušpinených) košielkach menší i väčší anjelikovia, ktorí pomocou svojich „poštových sovičiek“ rozdávali radosť a

hladnejších brušiek) neustále „poletovali“ v bieleľučkých (a blatom ušpinených) košielkach menší i väčší anjelikovia, ktorí pomocou svojich „poštových sovičiek“ rozdávali radosť a

Jubilantovi

Redakcia Lipovca sa touto cestou hlási do rodu gratulantov, ktorí len nedávno stisli pravicu starostovi našej obce **Ing. Jozefovi KRISTÍNOVI**,

ktorý sa na prelome septembra a októbra dožil významného životného jubilea - 50 rokov.

Aj touto cestou určite aj za svojich spoluobčanov chceme zaželať do ďalších rokov zdravia, šťastia, spokojnosti a životného elánu, ktorý mu pomôže prekonávať nefahké problémy, starosti, ktoré každý ďalší deň v obci, či v súkromí prinesú. Nie nadarmo sa najvyššiemu predstaviteľovi obce hovorí starosta.

Veríme spolu s našimi čitateľmi, že on ich zvládne k našej i vlastnej spokojnosti, aby mu znova pri ďalšom jubileu prišli jeho súkmeňovci, priatelia, muzikanti i folklór povedať - ďakujeme. Tak ako pri tomto jubileu, ktorého zverejnenie určite nie je porušením zákona o šírení informácií.

Redakcia

Z ROKOVANÍ OBECNÉHO ZASTUPITELSTVA

Obecné zastupiteľstvo v Hornom Srní na svojich zasadnutiach konaných dňa 13.7.2005 a 21.9.2005 prijalo uznesenia č. 25 a 26. Obecné zastupiteľstvo v nich:

A) zobralo na vedomie

1. Kontrolu uznesenia č. 24 z 24.5.2005 a 25 z 13.7.2005.

2. Správu starostu obce o činnosti.

3. Správu o činnosti hlavnej kontrolórky za 1. polrok roku 2005.

4. Správu o čerpaní rozpočtu obce za 1. polrok roku 2005.

B) súhlasilo

1. S poskytnutím finančného príspevku na činnosť Klubu stomikov v Trenčíne vo výške 2000 Sk.

2. S poskytnutím finančného príspevku na stretnutie rodákov v Bratislave konaného dňa 17.11.2005 vo výške 3 Sk na obyvateľa obce.

C) schválilo

1. Návrh VZN č. 1/2005 o poskytovaní dotácií so zapracovanými zmenami.

2. Návrh VZN č. 2/2005 o vymedzení plagátových plôch počas volebnej kampane volieb do orgánov samosprávnych krajov dňa 26.11.2005.

3. Vklad majetku obce Horné Srnie, ako nepenažného vkladu do Základného imania akciovej spoločnosti Trenčianske vodárne a kanalizácie a. s. so sídlom v Trenčíne v špecifikácii majetku, ktorá je k nahliadnutiu na obednom úrade.

4. Zloženie centrálnej a dielčích inventarizačných komisií pre vykonanie inventarizácie hospodárskych prostriedkov na Obecnom úrade v Hornom Srní a v organizáciách ním riadených:

CENTRÁLNA INVENTARIZAČNÁ KOMISIA:

Predseda: Ing. Ivan Horný. Členovia: Ing. Pavel Lamačka, Ing. Božena Lamačková, Mgr. Mária Húdeková

KOMISIA PRE OBECNÝ ÚRAD, KLUB CEMENTÁR,

OBECNÚ KNIŽNICU, HASIČSKÝ ZBOR:
Predseda: Ing. Milan Blaško. Členovia: Ing. Ferdinand Galko, Mária Kussová,

Mária Patková, Zlatica Hošová

KOMISIA PRE ZDRAVOTNÉ STREDISKO

A DOM ROZLÚČKY:

Predseda: Ján Breznický

Členovia: Zdenko Lipták, Miroslav Žofčín

KOMISIA PRE ZŠ A MŠ V. MITÚCHA:

Predseda: Štefan Blaho. Členovia: Renáta

Štefánková, Emília Papierniková, Oľga Savková

5. V dňoch 1.11. - 15.11.2005 prevedenie fyzických inventarizácií na obecnom úrade, Klube Cementár, dobrovoľnom požiarom zbere, v obecnej knižnici, dome rozlúčky, v zdravotnom stredisku a Základnej škole s materskou školou V. Mitúcha v Hornom Srní.

6. Administratívne spracovanie výsledkov inventarizácie do 30.11.2005. Zodpovední: Starosta obce, predseda DHZ, vedúca obecnej knižnice, riaditeľ ZŠ a MŠ.

7. Prejednanie výsledkov zistených fyzickou inventarizáciou centrálnou inventarizačnou komisiou do 10.12.2005 a návrh spôsobu odstránenia zistených nedostatkov, prípadne vysporiadanie inventarizačných rozdielov. Zodpovedný: predseda centrálnej inventarizačnej komisie.

8. Záverečné prejednanie inventarizácie a likvidácie vyradených predmetov do 15.12.2005. Zodpovedný: predseda centrálnej inventarizačnej komisie.

D) poverilo

1. Predsedov komisií pri OZ predložiť podklady do rozpočtu obce na rok 2006 do 30.10.2005 predsedovi finančnej komisie Ing. Lamačkovi.

Silvia Kebisková, OcÚ

Pracovítí a veselí...

Horné Srnie bolo v minulom sto-ročí miesto, kde žili vedľa seba občania rôznych národností. Bolo to najmä v období 1. ČSR a Slovenského štátu. Mimo slovenčiny tu znela čeština, maďarčina, chorvátske nárečie a rómska reč. Ani svornosť a prajnosť nechýbala. Navzájom si susedia i na verejnosti vedeli oceniť majstrovstvo či usilovnosť. Prevažná časť dospelých bola zamestnaná, aj keď v mnohých prípadoch to bola iba sezónna práca, nie veľmi zaplatená. Významná časť rodín žila iba z toho, čo vyprodukovali na poliach.

Osobne ma zaujali svojším spôsobom rómski spoluobčania. Či v práci, alebo pri významných spoločenských udalostiach.

Čo som získal z rozprávania mojich rodičov, ale aj to, čo si pamätám, Rómovia u nás doma nájomne pracovali sezónne alebo pri rôznych príležitostiach. A k spokojnosti obidvoch strán. Rómovia spoľahlivo urobili dohovorené práce a odmena bola slušná.

Interesantná bola ich odborná kováčska práca, podkúvanie koní, či výroba kovania na gazdovské i panské vozy. Nedostihnuteľní odborníci boli Hrehor a Ján Kuvik, ktorí mali svoju vyhňu aj s obydlím na Prúdoch.

Ťní boli známi ako výrobcovia prútených košov, či brezových metiel. Ale osobitnú skupinu tvorili majstri kamenári, ktorí odvádzali vynikajúcu prácu v lomoch. Jozef Ištvánik, Fero Valient a Rafaj Lacko, Karol Kiška, Fero a Štefan Hulín a Ján Facona mali taký cit pri výrobe kamennej drvy, že im stačil slabý úder na správnu žilu a „balvan“ sa rýchlo zmenil na kusy. Za túto prácu boli dobre zaplatení i v otcovej firme.

Mimo práce a bežného života v početných rodinách vedeli vychutnať dej spoločenských udalostí, kde si prizývali domorodcov. Hlavne mládencov a to tých najsúcejších. Z rozprávania Ondreja Č. si pamätám, okrem iného aj to, ako rómska svadba na Prúdoch prebehla. Opíšem zaujímavé, ale pravdivé časti zvykov.

V roku 1919 sa vydávala mladá, pohľadná Rómka Anna K. Dala si záležať, ale aj jej rodičia, aby všetci družbovia mali bielu pleť, boli pekní a urastení domorodci. Stalo sa a prvý družba, ktorého si Anna vybrala, sa narodil v roku 1899. Pohľadný, čiernovlasý Ondrej Č. dostal ako družicu najkrajšie rómske dievča. Samotná svadba sa uskutočnila na Prúdoch, kde bol domček rodiny K. posledný. Okolie tvorila pažiť a smerom k potôčiku rástli rôzne dreviny. Bola to veľká svadba. družbovia ulievali, muzikanti takmer nástroje neodkladali.

A mladé Rómky družbov z kola nepúšťali. Veselie naberalo na intenzite, až starejší musel zasiahnuť. Oznamil, že sa bude podávať jedlo, ktoré bolo v tom čase tradičné. Pre malý počet stoličiek pri svadobnom stole jedli najskôr mladomanželia. Krupičná kaša im chutila a družice pri tom zanútili: ...“neveste svietia tmavohnedé oči, nevie sa dočkať tej svadobnej noci.“ Pri týchto slovách sa v neveste rozbúrila krv. Nabrala na drevenú lyžicu krupičnú kašu a hodila na vyobliekaného ženícha. Ženích bol pohotový a ihneď vylepil mladuche dobré, výchovné zaucho. To bol signál na začatie zvydu, ktorá bola veľmi intenzívna. Svadobčania sa pri tom dobre bavili. Prvý družba vyskočil, príbehol za starým svatom Jozefom I., aby spolu utišili mladý pár. Starý svat ostal pokojný a povedal: „Neboj sa Ondriško, všetko dobre dopadne.“ A mal pravdu. Mladucha vyskočila spoza stola, mávala s kyticou a ženích neváhal. Obidvaja sa behom vzdialil na pažiť a odtiaľ do hustého vrúbča. Ondrej čakal, že je to koniec svadby, ale sa pomýlil.

Po ich odchode muzikanti hrali ešte rezkejšie, všetci sa roztancovali tak, že na mladomanželov takmer zabudli. Spomenuli si na nich až po čase, keď ženích priniesol nevestu v náručí, muzikanti im zahrli sólo a ostatní si pošuškávali: „...tento mladý pár práve prežil predohru svadobnej noci a začiatok medových týždňov, ktoré na nich čakali.“ **Ján Svedek**

NÁVRATY

Je potešiteľné, že v obci máme vzory dobrých kultúrno-spoločenských činností, ktoré majú hlboké korene. Aj to, že poznanie histórie inšpiruje súčasníkov. Podmienky pre činnosť záujmových organizácií sú tiež na slušnej úrovni, ale iba vtedy, ak je splnená podmienka nezištnosti. O tom by vedeli hovoriť starší spoluobčania, ktorí v minulosti a v skromných podmienkach pripravovali pre domáce obecnstvo dobrú zábavu, alebo sa starali o záchranu súkromného, či spoločného majetku.

Medzi tých, čo dlhodobo, hoci s prestávkami, udržiavajú kultúru v obci patria nadšenci folklóru. V tomto článku chcem popísať, akou cestou sa vyvíjal terajší folklórny súbor SRŇAN a mladší detský súbor KAMENČEK.

Prečo?

Po čase „oddychu“ opäť v KD Cementár znejú melodické slovenské piesne a na javiskách častejšie vidíme urastenú slovenskú mláď v nádherných srňanských krojoch pri ľudových tancoch.

Tí, čo prijali pozvanie a boli svedkami skvelého nedeľného odpoludnia sa na sedadlá kinosály všetci nepomestili. Nevadilo im, že si postáli dve hodiny v skvelej atmosfére tancov, hudby a videoprojekcie z činnosti generačných folklórnych súborov v obci.

Jaroslav Papierník a Oľga Koničková vynikajúcim spôsobom modelovali celé pásmo, kde predstavili plejádu účastníkov a dejateľov z piatich generácií folklórnych skupín tanečníkov, hudobníkov a spevákov. Nezabudli na tých, čo boli pri jednotlivých zrodoch folklóru v Hornom Srní. Z časti poodhalili i zaujímavé detaily zo zákulisia.

1. generácia folklórnych nadšencov má korene v minulom storočí, ale gazdovská dvojica Anton Varček a Margita Micháliková, rodená Štefánková ešte i v súčasnosti ovládajú svoje povinnosti v pásme DOŽINKY.

2. generáciu tvoria dnes vážne dámy a statní páni, ktorí neváhajú oprášiť krokové pasáže, nacvičiť a predviesť umenie, ktoré ani po rokoch nestráca na kráse. Táto generácia je dielo

manželskej dvojice učiteľov Mgr. Floriána Jantoláka a Mgr. Veroniky Jantolákovej.

Bolo to v roku 1975, kedy sformovali kolektív asi 20 mladých, svojich odchovcov - bývalých žiakov ZŠ, nacvičili skvelé pásmo tancov z celého Slovenska. Hudobný doprovod zriadili Jožko Nosál a dychová hudba pod vedením Janka Papierníka. Bolo to plodné obdobie a neváham napísať, že rozhodujúce pre ďalší život folklóru u nás, hoci aj po tejto generácii bola v činnosti pauza.

3. generácia bola pokropená živou vodou v roku 1995. Opäť bol pri tom Mgr. Florian Jantolák a záber bol ešte väčší. Zásľuhou mladých učiteľiek bol založený detský folklórny súbor KAMENČEK. Viedli ho Mgr. Martina Ha-

nusová, rodená Húserková a Mgr. Eva Šumichrastová, rodená Koničková. Navyiac, mladíci Juraj Chlebana, Rastislav Ďurčo, Jozef Papierník a Rudolf Štec založili spevácke kvarteto prevažne vlastnej tvorby. Doprovod hudbou sa rozšíril o akordeón učiteľky Mgr. Janky Húdekovej, pravidelne znel a doteraz sprevádza nacvičky i vystúpenia súboru KAMENČEK a SRŇAN. Kto videl vystúpenia našich folkloristov v tejto etape, iste nezabudne na mohutnosť a obsah programov. Najmä v zahraničnom Rožnove pod Radhoštem. Diváci mohli uveriť, čo viac ako 70 členný súbor vyprodukoval.

Vtedajší starosta obce Milan Vi-

doman a Mgr. Florián Jantolák dlho odpovedali na otázky, ako sa dá taký súbor sformovať a hlavne financovať. Nevie, ako odpove-

dali, ale bolo úžasné to vidieť.

4. generácia sa prelínala s treťou už v roku 1998, keď vedenie súboru prevzal dlhoročný tanečník Ing. Pavol Savka. Žiaľ, bola to iba krátka doba, ale súbor bol obohatený o ďalšie tance. Pri ich návratu doma a potom so súborom výdatne pomáhali jeho dcéry Lenka a Ivanka. Krutá tragédia, pri ktorej stratili obidvoch rodičov sa odohrala 2. mája 2002. Ich pamiatku si všetci účinkujúci i obecnstvo pripomenuli návštevou hrobov na cintoríne a v kinosále minútu ticha. Správca farnosti dp. Mgr. Stanislav Lugowski v súčinnosti s preplnenou kinosálou poprosil Boha o pokoj a spásu ich duší.

V období 4. generácie bol hudobný doprovod obohatený o husle, kontrabas, klarinet a flautu pod taktovkou Mareka Papierníka. Po spomínanej tragédii opäť bola prestávka v činnosti súboru SRŇAN.

5. generácia sa formuje od ja-

pravidelné stretávanie, úschovu krojov tak, aby mohli často vystupovať na rôznych scénach našej vlasti a možno aj...

Plány majú skvelé, ale žijú v realite. Už stáli doma uskutočniť viac vystúpení, kde predviedli Karičku, Cepový, Dievčenský, ale i parová Krútená a Dupák sú ozdobou ich programu.

Tak, ako dali, ale bolo úžasné to vidieť. som spomenul jednotlivé generácie, chcem na záver povedať, že niektoré tance, ktoré boli v ich repertoároch sme videli v programe NÁVRAT, ktorý pripravil súčasný kolektív folklórneho súboru SRŇAN a dňa 11. septembra 2005 uviedli. A tu sme si mohli vypočuť i hudobné doprovody Mgr. Janky Húdekovej, dychovej hudby CEMENTÁR pod taktovkou Janka Papierníka. A spestrením bola účasť skupiny pod taktovkou primáša Jožka Polomského.

Aký bol záver? Fantastický. Účinkujúci zožali dlhý potlesk stojaceho obecnstva v preplnenej kinosále KD CEMENTÁR.

Šikovná moderátorská dvojica pozvala na otvorenú scénu osobnosti, ktoré sa o návraty folklóru zaslúžili. Mgr. Florián Jantolák, Anton Varček, Mgr. Janka Húdeková vďačne prijali kytice kvetov a obecnstvu sa svojim typickým humorom prihovril teraz už riaditeľ ZŠ a MŠ VM Mgr. Florián Jantolák. Zaželal Monike Pro-

ň a n s k e j v e f a t r e p z l i v o s t i p r i n á c v i k u a ú s p e c h y p r i v y s t ú p e n i a c h F K K A M E N Č E K a F K S R Ň A N, c o u s m i e v a v á M o n i k a v d a c h n e p r i j a l a i s k y t i c o u k v e t o u.

Ing. A. Krajčí

P. S.: FK SRŇAN ponúka občanom kazetu z vystúpenia 11.9.2005 (Cenu a presný názov dohovorte prosím s Monikou.)

Návšteva banského múzea

Dňa 18.8.2005 sa uskutočnil, dá sa povedať, že už „tradičný“ výlet detí vo veku 2 - 14 rokov, ktoré sú z viacdenných (viac ako 4 deti v rodine), prípadne sociálne odkázaných rodín do mesta s hlbokou baníckou históriou - Banská Štiavnica.

Výlet bol organizovaný sociálnou komisiou pri OcÚ v Hornom Srní, ktorá pripravila pre 35 zúčastnených detí na tento deň veľmi zaujímavý program.

Hlavným ťahákom bola prehliadka banského múzea v prírode v

zal odpovedať na mnohé zvedavé otázky detí. V priestoroch bane, ktorá už v súčasnej dobe nie je funkčná je zhromaždená celá história baníctva na Slovensku spolu so základným vybavením baníkov, či už náradím, strojmi, rôznou technikou a oblečením, ktoré prislúchalo danému historickému obdobiu. Najmä chlapcov potešil pohľad na rôzne zbijačky, obrovské banské stroje na ťažbu rudy, vláčik a vozíky na fáranie a vyvážanie vydolovanej zeminy. Tu si

Banskej Štavnici. Tu si deti mohli pozrieť vývoj baníctva na Slovensku od cca 15. storočia až po súčasnosť. Nejedno detské oko zaiskrilo pri pohľade na výstroj, ktorú dostal každý návštevník múzea. Tvorili ju banícky plášť, prilba a baterka. Prehliadkou po podzemí v bani sprevádzal deti bývalý baník, ktorý v týchto priestoroch skutočne pracoval. O to bolo jeho rozprávanie o práci baníkov pre návštevníkov pútavejšie a samozrejme aj doká-

mnohí uvedomili aká ťažká je práca baníkov. Z toho vyplýva aj to, že baníci už v stredoveku boli vážení slobodní občania a mali osobitné postavenie v spoločnosti. Samozrejme v bani bola práca aj životu nebezpečná a mnohí baníci tu stratili svoje zdravie ale i život.

Súčasťou výletu bola i prehliadka mesta Banská Štiavnica, kde sa každý individuálne mohol poprechádzať po starobyľom centre mesta.

Verím, že tento výlet zanechal v deťoch hlboký zážitok a možno niektoré z detí ovplyvní aj pri voľbe budúceho povolania.

Jana Štefánková

Súhradská zmenila svoj vzhľad

Bývalý „Dom služieb“ zmenil nielen majiteľa, ale aj svoj vzhľad. Ťažko povedať, či k lepšiemu. Radovú zástavbu rodinných domov narušil nesúrodý výčnelok, zrejme vchod do rekonštruovanej budovy. Bez ladu a skladu, presne na centimeter od verejnej komunikácie. Čo viedlo nového majiteľa k takémuto architektonickému výtvoru, nie je nám občanom známe.

Horšie však je, že na túto otázku nevedia odpovedať ani členovia stavebnej komisie pri obecnom úrade. Títo páni by mali dohliadať na vzhľad našich ulíc nielen vtedy, keď stavia rádový občan, ale aj bohatý súkromník. Nehovoriac už o tom, aká neprehľadná je teraz križovatka na Súhradskej. „Motoristi tešte sa a deti majte sa na pozore!

Všetkých nás teší vybudovanie novej predajne mäsa a mäsových výrobkov a aj vytvorenie nových pracovných miest. Myslíme však trochu aj na seba a nedajme si nastavať na ulice kadejaké budy.

„Nuž páni poslanci, nebojte sa pánov podnikateľov, chráňte záujmy všetkých občanov.“ Veď za chvíľu sa bude aj u nás zasa zvolebnievať.

Ing. Jolana Hiklová

Piráty nepatria do rúk deťom...

Na rodičovskom združení boli rodičia upozornení, aby deťom zakázali nakupovať a zabávať sa hádzaním „pirátov“.

Nuž predpokladám, že rodičia iste okamžite vydali príslušne zákazy, ale všetkým by iste pomohlo ich dodržiavať, keby Obecný úrad všeobecným záväzným nariadením zakázal súkromníkom na území obce ich maloletým predávať.

Nuž a dospelí by sa tiež mali krotiť v ich používaní, veď zákon presne stanovuje možnosť a čas ich použitia.

Deti sa rýchle a rady priučia tomu, čo je zakázané, predovšetkým ak vidia, že dospelí to majú dovolené.

Ing. Jolana Hiklová

ZO SZTP oslavovala

Dňa 6. augusta 2005 sa pod záštitou obce Horné Srnie uskutočnilo kultúrno-spoločenské a športové popoludnie z príležitosti 10. výročia založenia Základnej organizácie Slovenského zväzu telesne postihnutých Horné Srnie. Akcia sa konala v priestoroch kultúrneho domu a pozvanie na ňu prijali a medzi jej členov zavítali hostia: predsedníčka Republikovej rady Slovenského zväzu telesne postihnutých Ing. Monika Vráblová,

Ing. Ferdinand Galko, riaditeľ ZŠ Mgr. Florian Jantolák, starostka spriateleného družobného mesta Brumov-Bylnice Milena Kovaříková, zástupca primátora mesta Nemšová Pavol Králik, okresní funkcionári, ktorí boli iniciátormi založenia organizácie Vlasta Pelechová, Ondrej Janovský, zástupca sponzorov Viera Kostková.

Zmiešaná základná organizácia Slovenského zväzu telesne postihnutých a zväzu po-

výročne schôdze, prednášky, semináre, návštevy chorých a jubilantov pri okrúhlych životných jubileách. Za uvedené patrí uznanie a vďaka tým, ktorí majú podiel na aktívnej činnosti tejto organizácie t. j. členom výboru, ale najmä jej predsedovi Štefanovi Blahovi, ktorý stojí na jej čele plných 10 rokov a má najväčší podiel na tom, že sa organizácii darí, lebo je obetavý a nadšený dobrovoľník, ktorý obetuje svoj voľný čas

a ďalší. Nechýbala ani správa o činnosti za predchádzajúcich 10 rokov. O príjemný zážitok sa prítomným, postaral folklórny súbor pod vedením Moniky Prošňanskej, za hudobného doprovodu Mgr. Janky Hudekovej, bez ktorých si kultúrny život v obci už nevieme ani predstaviť. Za krásne vystúpenia si účinkujúci vyslúžili zaslúžený potlesk. Všetci prítomní sa zhodli v tom, že folklór sa v našej obci dobre rozvíja a podarilo sa obnoviť jeho tradíciu z minulosti. Nasledovalo vyhodnotenie a odmenenie víťazov športových súťaží a vyžrebovaných členov darčekom od sponzorov. Za aktívnu prácu boli odmenení a vyznamenaní ďakovnými listami, uznaniami a vyznamenaním súčasní aj bývalí členovia výboru Základnej organizácie Slovenského zväzu telesne postihnutých Horné Srnie: Jozef Korieňek, Ivan Papiernik, Marian Králik, Vincent Černička, Viera Makovcová, Emília Nosálová, Júlia Koničková, Kristína Kebísková, Anna Pecušová, Magdaléna Hošová. Najvyššie vyznamenanie bolo odovzdané za zaslúženú prácu Štefanovi Blahovi predsedníčkou RR Slovenského zväzu telesne postihnutých Ing. Monikou Vráblovou. Všetkým vyznamenaným prajem dostatok tvorivých síl do ďalšej práce, veľa zdravia, lebo nezabúdajú na druhých a majú pre nich pochopenie. Do tanca i na počúvanie hrala prítomným kapela Michala Černičku, ktorá sa všetkým páčila. Organizátori nezabudli ani na podanie občerstvenia, ktoré veľmi chutilo.

Zorganizovať takúto akciu by sa nepodarilo bez výdatnej pomoci obce Horné Srnie, príspevku mesta Nemšová a sponzorov, ktorým patrí vďaka za ich finančné a i vecné dary, lebo neostali ľahostajní k žiadostiam organizácie a prispeli k zdarnej akcii, na ktorú budú členovia ešte dlho spomínať a ktorú im môžu mnohé mestá a obce závidieť.

Mgr. Mária Hudeková

vá, predsedníčka KR Slovenského zväzu telesne postihnutých Mgr. Janka Masarová, predsedníčka OR Slovenského zväzu telesne postihnutých Myjava Zlatica Zemanová, predseda OR Slovenského zväzu telesne postihnutých Trenčín Pavol Mrákava, Predseda OR Slovenského zväzu telesne postihnutých Nové Mesto n/V. Jozef Burza, pracovníčka KC Slovenského zväzu telesne postihnutých B.c. Alena Ronaiová, starosta obce Horné Srnie Ing. Jozef Kristín, jeho zástupca Ing. Ivan Horný, poslanci obecného zastupiteľstva, prednosta Krajského úradu životného prostredia v Trenčíne

stihnutých civilizačnými chorobami bola v obci Horné Srnie založená 4.8.1995 na zakladajúcej schôdzi, ktorej sa zúčastnilo 53 občanov, ktorí sa stali členmi. Organizácia prijala pod svoje krídla nielen občanov Horného Srnia, ale združuje i členov z Nemšovej, Borčíc, Bolešova, Bohunic a Trenčína.

Organizácia sa za dobu svojej existencie veľmi dobre zapísala do povedomia občanov nielen v okrese, ale i jeho okolí zorganizovaním množstva rôznych akcií pre členov: Mikulášske posedenia, relaxačné pobyty, zájazdy, rekreácie, športové hry, návštevy benefičných koncertov, klubové posedenia,

v prospech organizácie, čo je dnes veľmi vzácné a je potrebné si to vážiť. Výsledkom dobrej práce je rozrastenie organizácie na 147 členov.

Kultúrno-spoločenské a športové popoludnie začalo prezentáciou, pokračovalo športovými súťažami. Po ich ukončení nasledovalo otvorenie slávnostného posedenia, ktoré uskutočnil Štefan Blaho, predseda organizácie. Po ňom využili príležitosť na príhovor hostia medzi inými i predsedníčka RR Slovenského zväzu telesne postihnutých Ing. Monika Vráblová, zástupcovia samosprávy obce Horné Srnie Ing. Jozef Kristín, mesta Brumov-Bylnice Milena Kovaříková

MATRIČNÉ OKIENKO

NAŠI NOVÍ OBČANIA

25.6.2005 Sára POPOVIČOVÁ
 27.6.2005 Adam HÚSERKA
 9.7.2005 Bianka PAPIERNIKOVÁ
 29.7.2005 Dagmar KUBÍČKOVÁ
 5.8.2005 Emma VAND-ALOVÁ
 5.8.2005 Timea VAND-ALOVÁ
 9.8.2005 Dávid LIPTÁK
 13.8.2005 Oliver PAPIERNIK
 23.8.2005 Alexandra PAPIERNIKOVÁ
 27.8.2005 Samuel HÚSERKA
 2.9.2005 Pavol VULGAN

MAN-ELSTVO UZATVORILI:

18.6.2005 Ing. Ludoví MASÁR z Horného Srnia
 a Ing. Anna KOLMANOVÁ z Červeného Kameňa
 18.6.2005 Ing. Miroslav VRONKA z Ilavy
 a Bc. Ingrid KVASNICOVÁ z Horného Srnia
 25.6.2005 Jozef CHLEBANA z Horného Srnia
 a Marianna HARVANOVÁ z Trenčína
 9.7.2005 Juraj SAVKA z Horného Srnia
 a Katarína KUBÍČKOVÁ z Horného Srnia
 27.8.2005 Ladislav KRESÁNEK z Nemšovej
 a Zuzana REHÁKOVÁ z Horného Srnia
 3.9.2005 Róbert HOŠTÁK z Trenčína
 a Ing. Michaela KEBÍSKOVÁ z Horného Srnia
 10.9.2005 Daniel MOJTO z Horného Srnia
 a Andrea DOHNANSKÁ z Červeného Kameňa
 10.9.2005 Davorin LAMPE zo Slovinskej rep.
 a Iveta ZAJACOVÁ z Horného Srnia
 17.9.2005 Igor ĎURIŠ z Horného Srnia
 a Anna CHLEBANOVÁ z Horného Srnia

NAV-DY SME SA ROZLÚČILI:

12.7.2005 Ján GALKO
 14.7.2005 Františka MITICKÁ
 18.7.2005 Mgr. Peter SCHULCZ
 23.7.2005 František OSÚCH
 23.7.2005 Viť PINĎÁK
 29.7.2005 Emanuel KEBÍSEK
 30.7.2005 Irena RE-NÁ
 3.8.2005 Oľga SAPÁKOVÁ
 8.9.2005 Bohumír KAPLAN

LIPOVEC - noviny obce Horné Srnie.

Zodpovedný redaktor Ing. Jolana Hiklová,
 www.hornesnie.sk. Vychádza vo vydavateľstve
 DELTA Skalka n/V, tel. 0905 259 315, e-mail:
 delta@naex.sk, www.delta.ismo.sk. Registrácia:
 Okresný úrad Trenčín č. 120-456/1992-RK.

© DELTA

TRETÍ NA SLOVENSKU

„Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“

Eucharistia je prítomnosť živého Ježiša Krista pod spôsobmi chleba a vína. Kristus ňou prekračuje prah smrti a stáva sa živým chlebom, pravou mannou a nevyčerateľným pokrmom po všetky stáročia.

Eucharistický kongres je verejným vyznaním našej viery v Krista, prítomného a žijúceho v Eucharistii, v spôsobe chleba a žijúceho medzi nami až do skončenia sveta.

Eucharistické kongresy koná Cirkev od 19. storočia na univerzálnej i miestnej úrovni.

Prvý celoslovenský eucharistický kongres bol v dňoch 23. a 24. augusta v roku 1924 v Bratislave. Konal sa na bratislavskom Námestí slobody za účasti 120 tisíc veriacich. Musel byť veľmi krásny, lebo pápežský legát, Mons. František Marmaggi o ňom povedal: „Taký div som ešte nevidel.“

Druhý celoslovenský eucharistický kongres bol v dňoch 23. a 24. septembra v roku 2000 v Bratislave. Pápežským legátom bol: František kardinál Macharski. Slávnostná omša bola opäť na Námestí slobody za účasti 100 tisíc veriacich.

Tretí celoslovenský eucharistický kongres bol otvorený v nedeľu 11. septembra 2005 v katedrálach chrámoch na Slovensku. V čase od 12. do 17. septembra sa vo farnostiach slávilí sväté omše: O najsvätejšej Eucharistii.

Vyvrcholením nášho Tretieho celoslovenského eucharistického kongresu bola slávnostná bohoslužba 18. septembra 2005 na Námestí Jána Pavla II. v Bratislave - Petržalke o 10.00 hodine.

Hlavným celebrantom bol pápežský legát Benedikta XVI. Jeho Eminencia Jozef kardinál Tomko. Vo svojej homílii povedal: „Zišli sme sa na tomto Tretom celoslovenskom eucharistickom kongrese, aby sme sa stretli s Ježišom Kristom, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych a je naozaj prítomný v prevelebnej Oltárnej sviatosti. Prišli sme sem, aby sme si spolu prehĺbili svoju vieru, posilnili svoju nádej a zapálili svoju lásku“.

A ďalej vysvetlil KTO JE Eucharistia: „Eucharistia je pokrm, ktorý dáva večný život. Je to duchovný pokrm, ktorý nasycuje a živí dušu. Eucharistia je Ježišovo telo za život sveta“.

Záver tejto nevšednej udalosti tvorila Slávnostná eucharistická procesia petržalským Námestím Jána Pavla II., s požehnaním na štyri svetové strany a so slávnostným spevom: Teba Bože chválim.

Tretí celoslovenský eucharistický kongres bol ukončený zasvätením Slovenska Kristovi Kráľovi a slávnostným apoštolským požehnaním všetkých zúčastnených pútnikov.

Veriaci našej farnosti sa veľmi aktívne zapojili do slávenia nášho Tretieho eucharistického kongresu:

13. septembra v podvečerných hodinách sme sa zúčastnili na pobožnosti Krížovej cesty od Domu dôchodcov ku krížu na Vříšku. Pri každom zastavení dp. Stanislav Lugowski prednášal modlitbové tety o Eucharistii, ktoré v staršom modlitebníku objavil pán kostolník Jozef Kostka. Dôstojnosť celej pobožnosti zvýraznili spevy ženskej speváckej skupiny folklórneho súboru SRŇAN.

V nedeľu 18. septembra o 6.00 h. odišiel z našej farnosti, do posledného miesta naplnený, autobus pútnikov na KONGRES do Bratislavy. Organizačne našu púť pripravila a viedla naša aktívna farnička Irena Zacharová.

Rannú modlitbu, počas cesty, spolu s Ružencom k Božiemu milosrdenstvu s putujúcimi predniesla pani Brigita Štefánková. K radostnej nálade a náboženskej atmosfére v autobuse prispeli aj spoločné mariánske spevy.

O pol deviatej sme už boli na dôstojne pripravenom priestranstve k tejto mimoriadnej udalosti. V 100 tisícovom zástupe sme sa po skupinkách rozmiestnili, aby každý mal primeraný výhľad na hlavný oltár a na veľkoplošnú obrazovku vľavo od oltára.

K sledovaniu celej slávnosti nám veľmi pomohla programová brožúrka s omšovými textami a notáciou spevov, ktorú dostal každý pútnik. Jej motto bolo: „Podťe ku mne všetci“.

Po skončení slávnosti Tretieho eucharistického kongresu na Slovensku sme sa plní krásnych dojmov a radostného pokoja z mimoriadnych žehnaní vracali našim autobusom domov.

Počas návratnej cesty sme svoju radosť spontánne vyjadrili ďakovnou modlitbou a prosbou o hojnosť Božích požehnaní pre správcu našej farnosti a všetkých občanov Horného Srnia.

Dr. Pavol Červený